

C-232/24. sz. [Kosmiro]ⁱ ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. március 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Korkein hallinto-oikeus (Finnország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 22.

Fellebbező:

A Oy

Az eljárásban részt vesz:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS Közbenső végzés [omissis]**(LEGFELSŐBB
KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓSÁG,
FINNORSZÁG)**

Tárgy

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

Fellebbező

A Oy

Az eljárásban részt vesz

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (az adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatal, Finnország)

A megtámadott határozat

A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság, Finnország) 2022. október 25-i 47/2022. sz. határozata

A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) végzése

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az EUMSZ 267. cikk alapján a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv értelmezésére vonatkozó előzetes döntést kér a Bíróságtól. Az előzetes döntés beszerzése szükséges a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez.

A jogvita tárgya és a releváns tényállás

(1) Az A Oy (a továbbiakban még: társaság) az ügyfeleinek felszámított faktoringdíjak héaszempontú kezelésére vonatkozó előzetes állásfoglalás iránti kérelemmel fordult a Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság). A társaság megtámadta a Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) előzetes állásfoglalását a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt annyiban, amennyiben az említett bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy a társaság által felszámított díjak az adómentes pénzügyi szolgáltatásnak tekintendő hitelnyújtás ellenértékének minősülnek.

Az előzetes állásfoglalás iránti kérelem releváns tényállásának bemutatása

(2) Az előzetes állásfoglalás iránti kérelem a következőképpen ismerteti a releváns tényállást. A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) feladata, hogy a jogvitát ezen ismertetés alapján eldöntse.

(3) Az A Oy pénzügyi szolgáltatásokat nyújt gazdasági tevékenysége keretében. A társaság tevékenységének legnagyobb részét a faktoring teszi ki. A társaság a csoport operatív anyavállalata, a B AB tulajdonában van, amely Svédországban hasonló engedélyköteles tevékenységeket végez.

(4) A társaság ügyfelei jellemzően olyan ágazatokban tevékenykednek, amelyekben alacsony az árbevételnek az átlagos követelésállományához viszonyított, egy adott időszakban fennálló aránya. Az ügyfélvállalkozás szándéka arra irányul a faktoringmegállapodás keretében, hogy a kiszámlázott követelések alapján várható tőkével azonnal rendelkezzen, ne pedig csak a számlákon feltüntetett fizetési határidő lejártát követően. A faktoring ezenfelül mentesíti a társaság ügyfeleinek minősülő vállalkozásokat a számlák összegének behajtásával és megfizetésére való felszólítással kapcsolatos intézkedések alól. A faktoring tárgyát képező követelések a társaság ügyfeleinek minősülő vállalkozások gazdasági tevékenységéből származó, nem vitatott, kiszámlázott követelések.

Factoring számlafinanszírozás formájában

(5) A zálogjellegű faktoring, azaz a számlafinanszírozás esetében a társaság úgy nyújt finanszírozást az ügyfelének, hogy egy bizonyos összlimit keretén belül hitelt nyújt részére követelések ellenében. A limit maximális összege az ügyfél gazdasági tevékenységének a társaság által elvégzett kockázatelemzésén alapul. A társaságnak joga van kiválasztani azokat a követeléseket, amelyeket elfogad a finanszírozás alapjául, amelyek ellenében tehát hitelt nyújt az ügyfelnek. Ha egy

követelést elfogad a hitelnyújtás keretében, a társaság a megállapodás szerinti hitelfedezeti arálynak megfelelően kifizeti a követelés összegének egy részét az ügyfélnek, levonva abból a társaságot megillető díjat. A hitelfedezeti arány lefedheti a követelések teljes névértékét, vagy alacsonyabb is lehet.

(6) A számlafinanszírozás esetében az ügyfél követelései a társaság által nyújtott finanszírozás biztosítékául szolgálnak. Az ügyfél marad a hitelező a számlák adósaival, azaz a számlaügyfelekkel szemben, és továbbra is ő viseli a számlaügyfelek fizetésképtelensége esetén bekövetkező nemteljesítési kockázatot.

(7) Az ügyfél számlaügyfeleinek a társaság javára elzálogosított követelések engedményezéséről szóló nyilatkozatot küldenek, amely alapján a számlaügyfelek a követelés esedékessé válásakor a társaságnak kötelesek teljesíteni. A társaság által az ügyfélnek nyújtott hitel olyan mértékben csökken, amilyen mértékben a számlaügyfelek teljesítenek a társaságnak.

(8) A társaság feladata a javára elzálogosított követelések megfizetésére való felszólítás és a peren kívüli követelésbehajtás. Ha a társaságnak nem teljesítenek bizonyos határidőn, általában az esedékessé válást követő 18 napon belül a hitel alapjául szolgáló követelés alapján, vagy a társaság abból indul ki, hogy a követelést nem fogják teljesíteni, akkor a társaság a követelést levonhatja a hitelnyújtás keretében elfogadott követelések összegéből. A finanszírozási megállapodás alapján az ügyfélnek ilyen teljesítést kell nyújtania a társaság részére a levont követelés végösszegének megfelelő összegben.

Factoring követelésértékesítés formájában

(9) A követelésértékesítés formájában megvalósuló factoring esetében a társaság kötelezettséget vállal arra, hogy megvásárolja az ügyféltől a kiszámlázott követeléseket. A társaság és az ügyfél között megállapodás születik egy összlimitről, azaz arról a maximális összegről, amelynek erejéig a társaság kötelezettséget vállal a követelések ügyféltől történő megvásárlására. A limit maximális összege az ügyfél gazdasági tevékenységének a társaság által elvégzett kockázatelemzésén alapul.

(10) A megállapodás keretében az ügyfél megadja a társaságnak a még nem esedékes, általa a társaság részére értékesíteni kívánt követelések azonosításához szükséges adatokat. A társaságnak joga van kiválasztani azokat a követeléseket, amelyek magára történő engedményezését elfogadja. Miután a megállapodás keretében sor került valamely követelés elfogadására, a társaság a közte és az ügyfél között létrejött szerződés feltételeinek megfelelően fizetést teljesít az ügyfél részére a rá engedményezett követelés ellenében a követelés teljes névértékének vagy a számla névértéke egy részének megfelelő összegben.

(11) A követelésértékesítés formájában megvalósuló factoring esetében a társaság válik a követelések jogosultjává, és ő viseli a kötelezettek fizetésképtelensége esetén bekövetkező nemteljesítési kockázatot.

Faktoringdíjak

(12) A társaság és az ügyfél között létrejött szerződés meghatározza azokat a díjakat, amelyeket a társaság kap. A legmagasabb összegű díj a finanszírozási jutalék és az előkészítési díj.

(13) A *finanszírozási jutalék* a társaság részére a megállapodás hatálya alá tartozó minden egyes követelés tekintetében megfizetendő, százalékban kifejezett díj. A jutalékot a követelések fizetési határideje alapján számítják ki oly módon, hogy az annál magasabb, minél hosszabb a finanszírozott követelés tekintetében az ügyfél és az ügyfél számlaügyfele által megállapított fizetési határidő. A jutalék összegét az ügyfél és a számlaügyfelek hitelminősítése is befolyásolja.

(14) A számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring esetében például 100%-os hitelfedezeti arány keretében meg lehet állapodni egy minden egyes harmincnapos fizetési határidejű követelés egy százalékának megfelelő, a társaságot megillető jutalékban, minek körében a társaság minden egyes javára elzálogosított 100 euró névértékű követelés után 99 euró összegű hitelt nyújt az ügyfélnek. Ebben az esetben az ügyfél egy euró összegű finanszírozási jutalékot fizet a társaságnak. A fennmaradó összeget a társaság vagy közvetlenül a számlaügyféltől kapja meg az elzálogosított követelés esedékessé válását követően, vagy végső soron az ügyféltől.

(15) A követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében a finanszírozási jutalék összegét ugyanúgy kell kiszámítani, mint a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring esetében. A társaság mindkét megállapodás esetében előre megkapja a jutalékot.

(16) Az *előkészítési díj* az ügyfél által a társaságnak a faktoringeljárás előkészítésével és megindításával kapcsolatos tevékenységekért fizetett fix díj; az említett tevékenységek körébe tartoznak többek között a pénzmossással kapcsolatos előírásokkal összefüggő kötelezettségek.

(17) A társaság ezenfelül többek között a következő díjakat számítja fel:

- A *limitdíj* a társaság által az ügyfél számára biztosított és az ügyfél rendelkezésére álló limit ellenében fizetendő, százalékban kifejezett díj. A limitdíj összegét a maximális limit alapján számítják ki. E díj a társaságot azért megillető díj, hogy biztosítja a limitet az ügyfél számára.
- A *havi vagy éves díj* a megállapodással kapcsolatos napi ügyintézés díja.
- A *számlakezelési díj* egy minden egyes kiszámlázott követelés tekintetében megfizetendő fix díj. A díjak a követelések átruházásával és kezelésével kapcsolatban a társaságnál felmerülő költségeket fedezik.
- Az *ügyfélportál éves díja* az ügyfél rendelkezésére álló internetes oldalak ellenében fizetendő díj. Az e szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek a portálon

keresztül megtekinthetik a finanszírozott vagy megvásárolt számlákat, és többek között elszámolási jelentéseket kapnak.

- *A követelésbehajtási jutalék* a számlák összegének behajtásával kapcsolatos díj, amelyet a társaság elsősorban az adósokkal szemben számít fel, de egyes esetekben a saját ügyfeleivel szemben is.
- *A gyors fizetési díj* annak díja, hogy a társaság lehetőséget biztosít az ügyfeleknek arra, hogy a társaság szokásos fizetési gyakorlata körében megszokottól gyorsabban jussanak hozzá a pénzeszközökhöz.
- *A minősítési díj* a minősítéseknek az ügyfélkapcsolat létrejöttkor történő elkészítésének díja. Ezt a díjat az ügyfél és az ügyfél számlaügyfelei, tehát az adósok hitelképességének tisztázásáért számítják fel.

A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) 2022. október 25. és 2023. december 31. közötti időszakra vonatkozó 2022. október 25-i előzetes állásfoglalása

(18) A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) azonos tartalmú előzetes állásfoglalást adott a társaság számára a jogvitában a számlafinanszírozás formájában megvalósuló és a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring tekintetében. Rámutatott arra, hogy a társaság által az ügyfeleknek felszámított díjak héakötelesek, amennyiben azok a követeléskezelés és a követelésbehajtási szolgáltatás ellenértékét képezik. A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) szerint a társaság által felszámított finanszírozási jutalék, a limitdíj, a gyors fizetési díj, a minősítési díj és az előkészítési díj részben egy héamentes pénzügyi szolgáltatás ellenértékét képezi.

(19) A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) a határozatában megállapította, hogy azon időponttól kezdve, hogy a követeléseket az ügyfélnek nyújtott hitel biztosítékeként a társaságra engedményezték, vagy a társaság megvásárolta a követeléseket, a számlák alapján joghatályosan kizárólag a társaság részére lehet teljesíteni. A társaság kezeli tehát a követeléseket, és követi nyomon az azok alapján beérkező fizetéseket. A követelések behajtásával kapcsolatos feladatokat is elláthat. E tekintetben mind a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring, mind a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében héaköteles szolgáltatásról van szó.

(20) Amennyiben viszont a társaság finanszírozást kínál az ügyfeleinek az egyes ügyfelekre szabott limiten belül, annyiban mind a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring, mind a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében hitelnyújtásra irányuló héamentes pénzügyi szolgáltatásról van szó. A finanszírozási jutalékot, a limitdíjat, a gyors fizetési díjat és a minősítési díjat e pénzügyi szolgáltatás nyújtása ellenértékének kell tekinteni.

(21) Az előkészítési díj a követelésfinanszírozásra irányuló eljárás előkészítésével és megindításával kapcsolatos szolgáltatások nyújtásáért fizetendő

díj. Az előkészítési díj tehát mind egy héaköteles, mind egy héamentes szolgáltatás nyújtásának ellenértékét képezi, és ezért azt egy héaköteles és egy héamentes részre kell bontani.

Az alapeljárás tárgya

(22) Az A Oy azt kéri a Korkein hallinto-oikeushoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság) benyújtott fellebbezésében, hogy e bíróság helyezze hatályon kívül a Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) határozatát annyiban, amennyiben ez utóbbi azt az álláspontot képviseli, hogy a társaság által a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring és a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring ellenében felszámított finanszírozási jutalék, a limitdíj, a gyors fizetési díj, a minősítési díj és az előkészítési díj részben vagy egészben az Arvonlisäverolaki (héatörvény) 41. §-a alapján héamentes pénzügyi szolgáltatás ellenében felszámított ellenértéknek minősül. Új előzetes állásfoglalásként e tekintetben ki kell mondani, hogy a finanszírozási jutalék és az említett egyéb díjak a követelésbehajtás, a követeléskezelés vagy egyéb héaköteles szolgáltatások ellenértékét képezik.

(23) Érvelésének alátámasztása érdekében a társaság arra hivatkozott, hogy a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring fő célja az ügyfeleknek a követeléseik kezelése körében történő támogatása, e követelések megfizetésének biztosítása és azok behajtása. Az e tevékenységekért felszámított finanszírozási jutalékokat és az említett egyéb díjakat a maguk összességében egy héaköteles szolgáltatás ellenértékének kell tekinteni. Ha az e tevékenységekért felszámított díjakat bizonyos részben egy héamentes pénzügyi szolgáltatás ellenértékének kell tekinteni, akkor kizárólag a limitdíj esetében lehet ez a helyzet, mivel csak ez a díj minősül az ügyfél számára biztosított limit, azaz az ügyfél által kérésre igénybe vehető finanszírozás ellenében fizetendő, százalékban kifejezett díjnak.

(24) A társaság véleménye szerint a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében nem hitelnyújtásról van szó, mivel a társaság megvásárolja az ügyfelektől azok követeléseit, és nem jön létre kötelmi viszony a társaság és az ügyfelek között. E szolgáltatás esetében nem bocsátanak tőkét az ügyfél rendelkezésére. E szolgáltatás tartalmára tekintettel az annak ellenében felszámított finanszírozási jutalékokat és az említett egyéb díjakat teljes mértékben egy héaköteles szolgáltatás ellenében felszámított ellenértéknek kell tekinteni.

(25) Az *adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatal* a fellebbezés elutasítását kéri. Véleménye szerint a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring esetében az ügyfél zálogjogot biztosít a társaság javára követeléseit tekintetében. A finanszírozási jutalék és a limitdíj azon alapul, hogy az ügyfélnek lehetősége van arra, hogy a társaságtól hitelt kapjon követeléseit ellenében. A számlafinanszírozás esetében felszámított finanszírozási jutalék és a szóban forgó egyéb díjak a hitelnyújtás ellenértékét képezik.

(26) Az adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatal véleménye szerint a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében a társaság díjat számít fel a kiszámlázott követelések megvásárlásáért. E tekintetben adóköteles követelésbehajtásról van szó. A finanszírozási jutalék és a kérdéses egyéb díjak ezzel szemben a szolgáltatás terjedelmére tekintettel adott esetben héamentes díjnak tekinthetők. A díjak e tekintetben annak ellenértékét képezik, hogy tőkét bocsátanak az ügyfél rendelkezésére. A héamentesség mellett szól, hogy valamennyi említett díj ahhoz kapcsolódik, hogy a társaság pénzt ad át az ügyfélnek. E szolgáltatások adott esetben a követelésvásárlástól elkülönülő szolgáltatásoknak tekinthetők.

A nemzeti jogszabályi rendelkezések és ítélezési gyakorlat

Az 1501/1993. sz. héatörvény

(27) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet (a továbbiakban: héairányelv) és a korábban alkalmazandó, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvet (a továbbiakban még: hatodik irányelv) az 1994. június 1-jén hatályba lépett Arvonlisäverolaki 20.12.1993/1501 (30.12.1993/1501. sz. héatörvény, a továbbiakban: héatörvény) és annak későbbi módosításai¹ ültették át Finnországban.

(28) A héatörvény 1. §-a első bekezdésének 1) pontja értelmében héát kell fizetni az állam részére a Finnországban gazdasági tevékenység keretében teljesített termék- vagy szolgáltatásértékesítés után.

(29) A héatörvény 18. §-ának második bekezdése szerint szolgáltatásértékesítésnek minősül valamely szolgáltatás ellenérték fejében történő teljesítése vagy egyéb rendelkezésre bocsátása.

(30) A héatörvény 41. §-a értelmében valamely pénzügyi szolgáltatás értékesítése nem héaköteles.

(31) A héatörvény 42. §-a első bekezdésének 2) pontja szerint pénzügyi szolgáltatásnak minősül a hitelnyújtás és az egyéb finanszírozásnyújtás.

(32) A héatörvény 42. §-a első bekezdésének 3) pontja értelmében pénzügyi szolgáltatásnak minősül a hitel hitelező által történő kezelése.

A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ítélezési gyakorlata

¹ https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931501?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=arvonliS%C3%A4vero_laki [a fordító megjegyzése: ezen az internetes oldalon érhető el a héatörvény egységes szerkezetbe foglalt változata finn nyelven].

(33) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) *KHO 2013:129. sz.* határozatának² alapjául szolgáló esetben egy társaság elsősorban faktoringgal foglalkozott. E társaság számlaköveteléseket vásárolt ügyfeleitől, és ő viselte az adós nemteljesítésének kockázatát. A faktoringszolgáltatás ellenértékeként a társaság éves díjat, számlánkénti fix kezelési díjat, valamint a követelések összegén alapuló, százalékban kifejezett díjat számított fel ügyfeleinek a szolgáltatásainak igénybevételére vonatkozó lehetőség ellenében. A 2006/112/EK héairányelvnek a pénzügyi szolgáltatások értékesítésére és a követelésbehajtásra vonatkozó rendelkezéseire, valamint a Bíróság e rendelkezések értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára tekintettel a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) olyan héaköteles követelésbehajtásnak tekintette a társaság tevékenységét, amelyre nem vonatkozik a héatörvény és a héairányelv értelmében vett pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség. A társaságnak héát kellett fizetnie az ügyfeleknek felszámított éves díj, kezelési díj és százalékos díj után.

(34) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) *KHO 2022:17. sz.* határozatának³ alapjául szolgáló esetben egy társaság úgynevezett nem valódi faktoringgal foglalkozott, amelynek esetében ügyfele rá engedményezte a termékértékesítésekből és szolgáltatásnyújtásokból származó követeléseit, a társaság pedig az engedményezett követeléseknek megfelelő összeget fizetett részére, levonva abból a szolgáltatásért felszámított díjat. A termékértékesítésekből és szolgáltatásnyújtásokból származó követelések az ügyfélnek fizetett összeg biztosítékául szolgáltak a társaság számára. A társaságra engedményezett számlák [sic] összegét a társaság számlájára fizették be, és a társaság vállalta az adós késedelembe esése esetén történő fizetési felszólítást és behajtást is. A nemteljesítési kockázatot továbbra is az ügyfél viselte, és a társaság jogosult volt a követelés összegét az ügyfelétől behajtani, ha a termékértékesítésből és szolgáltatásnyújtásból származó engedményezett követelést nem teljesítették az esedékessé válást követő – megállapodástól függően – 14–30 napon belül. A szolgáltatás ellenértékeként a társaság a követelések összegének százalékában meghatározott díjat, tehát jutalékot, valamint adott esetben számlánkénti kezelési díjat számított fel ügyfelének.

(35) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a *KHO 2022:17. sz.* határozatában megállapította, hogy a társaság szolgáltatása révén a társaság ügyfelét termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások alapján megillető követeléseknek megfelelő összegű tőkét bocsátottak ezen ügyfél rendelkezésére annak ellenére, hogy az ügyfél saját ügyfele még nem fizetett. E tekintetben a társaság tevékenysége jellegénél fogva a héatörvény 42. §-a első bekezdésének 2) pontja, illetve a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének

² <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/vuosikirjat/2013/201302530> [a fordító megjegyzése: ezen az internetes oldalon érhető el a hivatkozott határozat finn nyelven].

³ <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/vuosikirjat/2022/202200313h> [a fordító megjegyzése: ezen az internetes oldalon érhető el a hivatkozott határozat finn nyelven].

b) pontja értelmében vett hitelnyújtásnak minősült. A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy vélte, hogy a társaság által nyújtott hitelnyújtási szolgáltatás nem tekinthető a követelésbehajtási szolgáltatáshoz kapcsolódó járulékos szolgáltatásnak, és hogy a nem valódi faktoringban megnyilvánuló szolgáltatás, amely hitelnyújtást és követelésbehajtást foglal magában, a héa szempontjából nem kezelhető oszthatatlan gazdasági ügyletként. E szolgáltatásokat adójogi szempontból egymástól külön és függetlenül kell kezelni. A társaság tehát nem volt köteles héát fizetni az ügyfélnek felszámított jutalék után, amennyiben a jutalék a hitelnyújtás ellenértékét képezte.

A vonatkozó uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

A 2006/112/EK héairányelv

(36) A héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a héa hatálya alá tartozik az egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás.

(37) A héairányelv 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében „adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére. A második albekezdés értelmében „gazdasági tevékenység” a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő-ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.

(38) A héairányelv 24. cikkének (1) bekezdése értelmében „szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.

(39) A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a tagállamok mentesítik az adó alól a hitelnyújtást és -közvetítést, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelését.

(40) A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében a tagállamok mentesítik az adó alól azon ügyleteket, beleértve a közvetítést is, amelyek betétre, folyószámlára, fizetésre, átutalásra, követelésre, csekkre és egyéb átruházható értékpapírra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata

Követelésbehajtás, különösen valódi faktoring, és követelésvásárlás

(41) 2003. március 6-i MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ítéletében (C-305/01, EU:C:2003:377) a Bíróság a faktoring héaszempontú kezelésével foglalkozott. Ezen ítélet tárgyát az úgynevezett valódi faktoring képezte, amelynek esetében a társaság által megszerzett követelésekkel kapcsolatos nemteljesítési kockázat az

ügyfeleivel szemben fennálló visszkereseti jog nélkül száll át a társaságra. Az ítélet a nem valódi faktoringgal kapcsolatos megállapításokat is tartalmaz.

(42) Az ítélet szerint a 77/388/EGK hatodik irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a hatodik irányelv 2. és 4. cikke szerinti gazdasági tevékenységet végez az a gazdasági szereplő, aki az adós nemfizetésére vonatkozó kockázat átvállalása mellett vásárol követeléseket, és ügyfeleivel szemben ezért jutalékot számol fel. Ezenkívül a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 3. alpontjának vége szerinti „követelésbehajtásnak és faktoringnak” minősül az olyan gazdasági tevékenység, amelynek keretében a gazdasági szereplő az adós nemfizetésére vonatkozó kockázat átvállalása mellett vásárol követeléseket, és ügyfeleivel szemben ezért jutalékot számol fel, és ezért az ki van zárva az e rendelkezéssel bevezetett adómentességéből.

(43) Az ítélet 15., 17. és 18. pontjából kitűnik, hogy a társaságnak a megvásárolt követelések névértékét kellett megfizetnie az ügyfélnek. E pénzüsszezből a névérték 2%-át kitevő faktoringjutalékot és 1%-át kitevő *del credere* díjat vontak le. Az ügyfél vállalta továbbá, hogy kamatot fizet a társaságnak. A *del credere* eseményt akkor tekintették bekövetkezettnek, ha az adós vállalkozások nem fizettek az adott számla esedékessé válását követő 150 napon belül.

(44) Az ítélet 49., 50. és 52. pontja szerint a társaság olyan szolgáltatást nyújtott az ügyfélnek, amely lényegében abban állt, hogy az ügyfelet mentesítette a követelések behajtása, valamint azok behajthatatlanságának kockázata alól. A faktoringjutalék és a *del credere* díj a társaság által végzett gazdasági tevékenység, nevezetesen az általa az ügyfélnek nyújtott szolgáltatások tényleges ellenértékét képezte. A szóban forgó jellegű valódifaktoring-tevékenységek a hea hatálya alá tartoztak.

(45) Az ítélet 75. pontjából kitűnik, hogy az eltérést megengedő rendelkezés, nevezetesen az adómentesség alóli kivételeket tágan kell értelmezni. Az angol és a svéd nyelvi változatban a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 3. alpontjának végén szereplő „factoring” fogalma a valódi és a nem valódi faktoringot is magában foglalta. Az ítélet 77. pontjából kitűnik, hogy a más nyelvi változatokban használt „követelésbehajtás” fogalmát is úgy kell értelmezni, hogy az a faktoring minden formáját magában foglalja. A faktoring objektív jellegénél fogva ugyanis a faktoring célja lényegében a követelések behajtása. A faktoring tehát – annak módjától függetlenül – pusztán a „követelésbehajtás” általánosabb fogalma egyik változatának tekintendő.

(46) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja értelmében vett „követelésbehajtás” fogalma pénzkövetelés megfizetésére irányuló pénzügyi ügyletekre utal (lásd: a Bíróság 2010. október 28-i Axa UK plc ítélete, C-175/09, EU:C:2010:646, 31. pont; a fent említett, C-305/01. sz. ügyben hozott ítélete, 78. pont).

(47) A Bíróság 2011. július 14-i GFKL Financial Services ítélete (C-93/10, EU:C:2011:700) szerint a hatodik irányelv 2. cikkének 1. pontját és 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a gazdasági szereplő, amely saját kockázatára bizonytalan követeléseket vásárol a névértüküknél alacsonyabb áron, nem teljesít ellenszolgáltatás fejében szolgáltatásnyújtást az említett 2. cikk 1. pontja értelmében, és nem végez az említett irányelv hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységet, amennyiben a szóban forgó követelések névértéke és ára közötti különbség e követeléseknek az engedményezés időpontjában fennálló tényleges gazdasági értékét tükrözi.

(48) A Bíróság az ítélet 21. és 22. pontjában az MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ítéletére hivatkozva emlékeztetett arra, hogy az említett ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képező engedményezési ügylet keretében az engedményes kötelezettséget vállalt arra, hogy az engedményező részére faktoringszolgáltatásokat nyújt, amelyek ellenértékéért díjazást, azaz faktoringjutalékot és *del credere* díjat kap. A GFKL Financial Services ügy tényállásának bemutatása szerint azonban a fent hivatkozott MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ítélet alapjául szolgáló tényállással ellentétben az engedményes nem kapott semmilyen ellenértéket az engedményezőtől, és ezért a Bíróság abból indult ki, hogy az engedményes nem végez a hatodik irányelv 4. cikke értelmében vett gazdasági tevékenységet, és nem teljesít az említett irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében vett szolgáltatásnyújtást.

Hitelnyújtás

(49) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti adómentes ügyletek az adott szolgáltatásnyújtás jellege, és nem a szolgáltatás nyújtója vagy az igénybe vevő személy alapján kerülnek meghatározásra, így ezen adómentességek alkalmazása nem függ az e szolgáltatásokat nyújtó jogalanyok jogállásától (lásd például: a Bíróság 2020. december 17-i Franck d. d., Zagreb ítélete, C-801/19, EU:C:2020:1049, 34. pont).

(50) A Franck ítélet (C-801/19) 35. pontja szerint különösen az említett rendelkezésben említett „hitelnyújtás és -közvetítés” kifejezést kell tágan értelmezni, hogy hatálya ily módon ne irányulhasson kizárólag a bankok és hitelintézetek által nyújtott kölcsönökre és hitelekre. Ez az értelmezést ugyanis megerősíti a héairányelv által bevezetett közös rendszer célja, amely többek között az adóalanyok számára biztosított egyenlő bánásmód nyújtására irányul.

(51) Az ítélet 36. pontja szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hitelnyújtás többek között tőke ellenszolgáltatás fejében történő rendelkezésre bocsátásából áll. Az ítélet 37. pontja szerint bár az ilyen díjazást elsősorban kamat fizetésével biztosítják, az ellenérték egyéb formái sem zárhatók ki.

(52) A 2022. október 6-i O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O ítélet (C-250/21, EU:C:2022:757) 38. pontjában a Bíróság az ezen ítéletben szóban forgó szerződés szerinti kibocsátó tekintetében megállapította, hogy az a körülmény, hogy a kibocsátó potenciális veszteségeknek van kitéve, és így viseli a hitelkockázatot, minden hitelnújtási ügylet szerves részét képezi, függetlenül attól, hogy ez a kockázat abból ered, hogy az adós nem fizeti meg azon követeléseket, amelyek hozamait átruházzák rá, vagy a közvetlen szerződéses partnerének fizetéseképtelenségéből.

Több részből álló ügyletek és az ügyletek oszthatatlansága vagy a szolgáltatások függetlensége

(53) A Bíróság több ítéletében is foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a héairányelv alkalmazása keretében egy vagy több szolgáltatásnak kell-e tekinteni az ügyletet alkotó műveleteket, és hogy ez hogyan befolyásolja például az értékesítés adóköteles jellegét. Lásd például a Bíróság 2012. július 19-i Deutsche Bank ítéletét (C-44/11, EU:C:2012:484), 2020. július 2-i Blackrock Investment Management (UK) ítéletét (C-231/19, EU:C:2020:513) és 1999. február 25-i Card Protection Plan Ltd (CPP) ítéletét (C-349/96, EU:C:1999:93).

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szükségessége

(54) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) abból indul ki, hogy a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoringot a héairányelv hatálya alá tartozó, ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak kell tekinteni. A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint azonban nem teljesen egyértelmű, hogy miként kell értelmezni a héairányelv héamentességre vonatkozó rendelkezéseit az ilyen szolgáltatásért felszámított különböző díjakkal kapcsolatban.

(55) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint a héairányelv különböző rendelkezéseire és a Bíróság e rendelkezések értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára tekintettel értelmezésre szorul különösen a jelen ügyben szóban forgó, követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring héaszempontú kezelése. Az értelmezésre különösen azon kérdés kapcsán van szükség, hogy feltételezhető-e, hogy a faktoráló, aki megvásárolja a követeléseket az ügyfelétől, egyúttal részben az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásokat értékesít az ügyfélnek.

(56) Az MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ítéletből (C-305/01) és a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) által a KHO 2013:129. sz. határozatban már átvett értelmezésből arra lehet következtetni, hogy a társaság által a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében felszámított díjak követelésbehajtásra vonatkoznak, és ezért héakötelesek. Ez az értelmezés azonban több szempontból is problematikus.

(57) A GFKL Financial Services ítélet (C-93/10) szerint bizonytalan követelések saját kockázatra, a névértéküknél alacsonyabb áron történő vásárlása nem minősül

a héairányelv hatálya alá tartozó, a héairányelv 2. cikke [(1) bekezdésének] c) pontja és 9. cikke értelmében vett, ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak. Még ha a jelen ügyben szóban forgó, követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében nem bizonytalan követelésekről, hanem a jövőben esedékessé váló követelésekről van is szó, a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) számára továbbra sem egyértelmű, hogy ezzel a körülménnyel magyarázhatók-e a Bíróság által a C-305/01. sz. ügyben és a C-93/10. sz. ügyben levont eltérő következtetések. Ugyanez vonatkozik arra a formai kérdésre is, hogy a felek külön állapotodnak-e meg bizonyos díjazásban, vagy e díjazást közvetlenül a követelések vételárában veszik-e figyelembe.

(58) A jelen esetben a társaság által felszámított finanszírozási jutalék annál magasabb, minél hosszabb a finanszírozandó kiszámlázott követelés tekintetében megállapított fizetési határidő. Lehetséges azt az álláspontot képviselni, hogy a faktoring mindkét formája esetében kamatjellegű tételekről van szó, és a Keskusverolautakunta-hoz (adóügyi jogorvoslati bizottság) hasonlóan arra a következtetésre jutni, hogy a finanszírozási jutalék a faktoring mindkét formája esetében egy pénzügyi szolgáltatás ellenértékét képezi. Alternatív megoldásként az is lehetséges lenne, hogy a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében azt feltételezzük, hogy a finanszírozási jutalék esetében a hía szempontjából egyáltalán nem a társaság által az ügyfélnek felszámított díjról, hanem olyan korrekciós tételről van szó, amellyel a követelés vételárát annak diszkontált jelenértékéhez, azaz annak tényleges gazdasági értékéhez igazítják.

(59) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) rámutat arra, hogy az MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ügyben (C-305/01) a faktoringtársaság még azt követően is kamatot számított fel ügyfélnek, hogy fix díjakat számlázott ki neki. A faktoringtársaság és az ügyfél között tehát ezt követően is kölcsönös jogviszony állt fenn. A jelen esetben a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring esetében az ügyfél helyett közvetlenül a társaság válik a követelés jogosultjává és a nemteljesítési kockázat viselőjévé, és a társaság ezt követően már nem számít fel kamatot vagy egyéb díjakat az ügyfélnek. A társaság behajtási intézkedései ezt követően a saját követelésére vonatkoznak.

(60) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) arra is rámutat, hogy a jelenleg alkalmazandó 2006/112/EK héairányelvnek már egyik nyelvi változatában sem szerepel kifejezetten a faktoring a követelésbehajtás mellett.

(61) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint az MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ügy (C-305/01) és az Axa UK ügy (C-175/09) tárgyát a pénzügyi szolgáltatások adómentességével kapcsolatban a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának és különösen a d) pont 3. alpontjának értelmezése képezte. E [rendelet] megfelel a hatályos héairányelv 135. cikke (1) bekezdése d) pontjának. Az ítéletekben nem vizsgálta viszont a Bíróság a héairányelv 135. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelő, a hitelnyújtás adómentességére vonatkozó rendelkezést.

(62) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint értelmezésre szorul, hogy különösen a faktoring azon része esetében is héáköteles szolgáltatásnak tekintendő követelésbehajtásról van-e szó, amelynek esetében a társaság által kapott díj kamatjelleggel bír. Az MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ügyben (C-305/01) nem kellett a tartozások napi állása alapján fizetett kamatok héáköteles jellege tárgyában dönteni.

(63) A jelen ügyben rendelkezésre álló információk szerint a faktoringot a finn adójogi gyakorlatban – a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) KHO 2013:129. sz. határozatától függetlenül – részben héáköteles követelésbehajtásnak, részben pedig adómentes hitelnyújtásnak vagy egyéb finanszírozásnyújtásnak tekintik. A Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) előzetes állásfoglalása nyilvánvalóan összhangban áll a finnországi adójogi gyakorlattal.

(64) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a KHO 2022:17. sz. határozatában a nem valódi faktoringgal kapcsolatban megállapította, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlatából nem lehet arra következtetni, hogy a faktoring keretében történő hitelnyújtás egy héáköteles szolgáltatás részét képezi, és hogy a faktoring néven értékesített szolgáltatás minden esetben héáköteles. Azt, hogy héáköteles tevékenységről vagy teljes mértékben vagy részben adómentes pénzügyi szolgáltatásról van-e szó, eseti alapon kell eldönteni a tevékenység jellegére figyelemmel.

(65) Elképzelhető, hogy a faktoringszolgáltatás esetében lényegében olyan részben hiteljellegű finanszírozásról van szó, amely nem kapcsolódik olyan szorosan az adott esetben a faktoringhoz kapcsolódó adóköteles követeléskezelési vagy -behajtási szolgáltatáshoz, hogy ezek oszthatatlan ügyletet képezzenek. Ez különösen igaz a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring esetében. A faktoring teljes mértékben héáköteles tevékenységként történő értékelése ezenkívül a különböző finanszírozási és hitelnyújtási tevékenységek eltérő héaszempontú kezeléséhez vezetne.

(66) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint a faktoring héaszempontú kezelése nem egységes a különböző tagállamokban. Nyilvánvalóan különbségek vannak az adójogi kezelésben például Finnország és Svédország között.

(67) A társaság annyiban vitatja a Keskusverolautakunta (adóügyi jogorvoslati bizottság) álláspontját a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt, amennyiben az előbbi véleménye szerint az ügyfélvállalkozásnak felszámított finanszírozási jutalék, illetve az egyéb díjak egy hitelnyújtásra irányuló adómentes pénzügyi szolgáltatás ellenértékét képezik. A társaság véleménye szerint mind a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring, mind a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring teljes mértékben héáköteles követeléskezelésnek és -behajtásnak minősül.

(68) A héatörvény 42. §-a első bekezdésének 2) pontja alapján nemcsak a hitelnyújtás, hanem az egyéb finanszírozásnyújtás is adómentes pénzügyi szolgáltatásnak minősül.

(69) A héairányelv adómentességekre vonatkozó rendelkezése nem említi az egyéb finanszírozásnyújtást. Ha az irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a mentesség nem terjed ki a jelen ügyben szóban forgó díjakra, akkor tehát a nemzeti törvény adott esetben nem értelmezhető az irányelvvel teljes összhangban. Ebben az esetben alkalmasint azt is meg kell vizsgálni, hogy az irányelv vonatkozó rendelkezései olyan mértékben egyértelműek és feltétel nélküliek-e, hogy az adóalany kérésére el kell ismerni azok közvetlen hatályát.

(70) Mivel a folyamatban lévő jogvita eldöntése a héairányelv 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának, 9. cikke (1) bekezdésének, valamint 135. cikke (1) bekezdése b) és d) pontjának értelmezését teszi szükségessé, előzetes döntést kell kérni a Bíróságtól.

(71) Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a finanszírozási jutaléokra és az előkészítési díjra korlátozható. Ha e tekintetben egyértelmű az uniós jog helyes értelmezése, akkor a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezen értelmezés alapján értékelheti a többi díjjal kapcsolatban kifejtetteket.

(72) A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) meghallgatta az A Oy-t és az adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatalt a Bíróság elé terjesztendő előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Ha egy faktoringtársaság a jövőben esedékessé váló, kiszámlázott követeléseket vásárol egy ügyféltől oly módon, hogy e követelések nemteljesítésének kockázata az ügyfélről e társaságra száll át (faktoring követelésértékesítés formájában):

a) A követelések megvásárlásával kapcsolatos vételárat érintő korrekciós tételnek, illetve a héairányelv hatályán kívül eső egyéb tételnek kell-e tekinteni a társaság által a megállapodás hatálya alá tartozó minden egyes követelés tekintetében felszámított, százalékban kifejezett finanszírozási jutalékot, vagy

b) úgy kell-e értelmezni a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 9. cikkét, hogy a társaság a héairányelv hatálya alá tartozó, ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtást végez az ügyfele részére a jelen kérdés a) pontjában említett finanszírozási jutalék ellenében?

2) A héairányelv hatálya alá tartozó szolgáltatás ügyfél részére történő értékesítése ellenértékének kell-e tekinteni az ügyfélnek a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring keretében a

faktoringeljárás előkészítése és megindítása ellenében felszámított fix előkészítési díjat?

3) Ha az első vagy a második kérdésben említett, a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring keretében felszámított díjakat a héairányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás ellenértékének kell tekinteni:

a) Úgy kell-e értelmezni a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének a hitelnyújtásra vonatkozó b) pontját vagy ezen irányelv 135. cikke (1) bekezdésének a fizetésre vagy követelésre vonatkozó ügyletekre vonatkozó d) pontját, hogy az ügyfélnek felszámított finanszírozási jutalékot vagy az előkészítési díjat egy szolgáltatás adómentes értékesítése ellenértékének kell tekinteni, vagy

b) úgy kell-e értelmezni a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének d) pontját, hogy egy adóköteles szolgáltatásnak tekintendő követelésbehajtás, illetve valamely egyéb adóköteles szolgáltatás ellenértékéről van szó?

4) Ha egy faktoringtársaság oly módon nyújt finanszírozást az ügyfeleinek hitelnyújtás útján, hogy az ügyfél kiszámlázott követeléseit a társaság által nyújtott finanszírozás biztosítékául szolgálnak (faktoring számlafinanszírozás formájában):

a) Úgy kell-e értelmezni a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének a hitelnyújtásra vonatkozó b) pontját vagy ezen irányelv 135. cikke (1) bekezdésének a fizetésre vagy követelésre vonatkozó ügyletekre vonatkozó d) pontját, hogy az ügyfélnek a megállapodás hatálya alá tartozó követelés tekintetében felszámított finanszírozási jutalékot és a faktoringmegállapodás előkészítése és végrehajtásának megkezdése ellenében felszámított fix előkészítési díjat legalább részben egy adómentes szolgáltatás értékesítése ellenértékének kell tekinteni, vagy

b) úgy kell-e értelmezni a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének d) pontját, hogy az adóköteles szolgáltatásnak tekintendő követelésbehajtás vagy egy másik adóköteles szolgáltatás ellenértékéről van szó?

5) Ha a követelésértékesítés formájában megvalósuló faktoring vagy a számlafinanszírozás formájában megvalósuló faktoring keretében felszámított finanszírozási jutalékot vagy előkészítési díjat teljes mértékben egy adóköteles szolgáltatás ellenértékének kell tekinteni a harmadik vagy a negyedik kérdés[re adott válasz] alapján, akkor olyan mértékben egyértelmű és feltétel nélküli-e a szolgáltatásnak az irányelven alapuló adóköteles jellege, hogy az adóalany kérelmére még akkor is el kell ismerni annak közvetlen hatályát, ha a nemzeti héatörvényben biztosított adómentesség a hitelnyújtás mellett az egyéb finanszírozásnyújtásra is kiterjed?

A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a Bíróság által az előzőekben megfogalmazott kérdések tárgyában hozandó előzetes döntés beérkezését követően végleges érdemi határozatot hoz.

Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság):

[*omissis*]

MUNKADOKUMENTUM